

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – NZ/Komisja**(Sprawa T-535/22)**

(2022/C 398/42)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* NZ (przedstawiciel: adwokat H. Tagaras)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Skarżąca wnosi do Sądu:

- zastosowanie środków organizacji postępowania, o których mowa w pkt 30 [skargi], oraz środków mających na celu wyjaśnienie kwestii podniesionych w pkt 42, 43 i 59 [skargi];
oraz, po zakończeniu postępowania,
- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;
a w każdym wypadku
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Komisji Europejskiej z dnia 10 lutego 2022 r., wydaną w wykonaniu wyroku z dnia 6 października 2021 r., NZ/Komisja (T-668/20, niepublikowanego, EU:T:2021:667), utrzymującą w mocy decyzję o nieumieszczeniu jej nazwiska na liście rezerwy kadrowej konkursu wewnętrznego COM/1/AD 10/18, skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, nadużycia władzy, naruszenia art. 266 TFUE w szczególności poprzez odmowę zastosowania przez pozwaną środków, które umożliwiłyby rzeczywiste wykonanie wyroku stwierdzającego nieważność wydanego wcześniej przez Sąd.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia ogłoszenia o konkursie, w szczególności ze względu na to, że komisja konkursowa zastosowała zupełnie inne współczynniki do obu egzaminów ustnych.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania ze względu na niestabilność składu komisji konkursowej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasad rządzących funkcjonowaniem komisji konkursowej i komisji selekcyjnej, a mianowicie:
 - składu komisji konkursowej, którą tworzyli wyłącznie zastępcy członków znacznej większości zespołów komisji, którzy egzaminowali kandydatów, w tym skarżącą;
 - identyczności pytań zadawanych kandydatom w trakcie egzaminów;
 - braku przejrzystości i spójności zasad oceny kandydatów;
 - niestabilności składu komisji konkursowej.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 27 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej z powodu naruszenia przedstawionego w zarzucie drugim.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia obowiązku staranności.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2022 r. – Francja/SRB

(Sprawa T-540/22)

(2022/C 398/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: T. Stehelin, J.-L. Carré i E. Timmermans, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji 3/2021 komisji odwoławczej Jednolitej Rady z dnia 8 czerwca 2022 r.;
- obciążenie Jednolitej Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję 3/2021 komisji odwoławczej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) z dnia 8 czerwca 2022 r., potwierdzającej decyzję SRB o nieprzyznaniu zainteresowanej grupie bankowej zwolnienia z minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych stosowanego na podstawie indywidualnej, strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego uznania przez komisję odwoławczą w zaskarżonej decyzji, że SRB prawidłowo zinterpretowała i zastosowała art. 12h rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 255, s. 1) oraz że pozostała w granicach swoich uprawnień dyskrecyjnych.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że komisja odwoławcza błędnie uznała w zaskarżonej decyzji, że SRB nie dopuściła się naruszenia zasady pewności prawa.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że komisja odwoławcza błędnie uznała w zaskarżonej decyzji, że SRB wypełniła obowiązek uzasadnienia ustanowiony w art. 296 TFUE.

Postanowienie Sądu z dnia 31 sierpnia 2022 r. – Virbac/Komisja

(Sprawa T-138/21) ⁽¹⁾

(2022/C 398/44)

Język postępowania: francuski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy z rejestru.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 31.5.2021.
